



ע"פ 7599/20 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בבית המשפט העליון

ע"פ 7599/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע מיום 25.10.2020 בתפ"ח 67531-07-19 שניתן על ידי כבוד השופטים: ע' ואגו (סג"נ), א' אינפלד וא' חזק.

תאריך הישיבה:

כ"ג בחשון התשפ"א (10.11.2020)

בשם המבקש:

עו"ד חיים הדיה

בשם המשיבים:

עו"ד נעימה חנאווי-כראם

החלטה

1. מונחת בפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל של 42 חודשים ותשלום פיצוי למתלוננת בסך 70,000 שקלים.

עמוד 1



עיקר טענתו של הסניגור היא שיש לאפשר למרשו לצעוד באפיק הטיפול, וכן כי התוצאה העונשית שהושתה עליו בגין העבירות בהן הורשע אינה תואמת את הענישה המקובלת בעניין. כמו כן, נטען על ידו כי יש לאפשר עריכת דיון בעניין ערעורו על חומרת העונש כאשר המערער איננו במעצר, וזאת על מנת שלא לפגוע בסיכויי יושת עליו עונש מאסר דרך עבודות שירות.

2. בהרכבמורחב בפרשת שוורץ (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)), קבע בית משפט זה את הכלל לפיו אין לעכב עונש מאסר בפועל של מורשע בדיון, גם מקום בו הוגש ערעור על גזר הדין, על מנת שלא לפגוע באמון הציבור במערכת האכיפה וביעילות ההרתעה של המערכת הפלילית. אל מול שיקולים אלה יש לבחון התקיימותן של נסיבות מתאימות אשר יכולות להצדיק את עיכוב ביצוע עונשה מאסר – תוך הפעלת שיקול דעתו של בית המשפט על פי נסיבות המקרה הקונקרטיות. ומכאן לאלה.

3. מעשי העבירה המתוארים בכתב האישום כנגד המערער, יליד שנת 1981, בוצעו בשנת 2019, כאשר הייתה נפגעת העבירה, ילידת שנת 2005, בת 13.5. המערערהתגורר בדירה הסמוכהלפנימייה בה שהתה הנפגעת באותה העת, תוך שסייע בעבודות אחזקה שונות במוסד. כתב האישום מייחס למערער מספר עבירות מין שביצע במתלוננת. כך, מאישום אחד עולה שהוא נישק את המתלוננת, הרים את חצאיתה והכניס ידו תחת תחתוניה, נגע באיבר מינה, הוריד את חולצתה, מצץ ונשך את החזה שלה. הוא אף פתח את מכנסיו והכניס את ידהאל תוכם בכוח עד שנגעהבאיבר מינו. בתאריך אחר, הקטינה הזכירה בפני המערערשהיא לא מעוניינת להגיע לדירתו כי היא מפחדת שהלה"יכניסה להיריון", ובתגובה השיב שאין לה ממה לחשוש, שכן ימתין שלוש שנים כדי להביא איתה ילד. במקרה נוסף המתואר בכתב האישום, לאחר שהקטינה הגיעה לדירתו על פי בקשתו, המערער נעל את דלת ביתוובהמשך נשכב מעליה. חרף הפצרותיה שיחדול ממעשיו ולמרות שהיא אחזה את איבר מינו בידה כדי למנוע את חדירתו אל איבר מינה, הוא הניח את איבר מינו על איבר מינה וכן מצץ את איבר מינה. בגין אלה ומעשים נוספים הורשע המערער בביצוע עבירות מין.

4. שירות המבחן המליץ על טיפולו ושיקומו של המערער. צוין כי המערער הביע חרטה על מעשיו והביע נכונות להשתלב בטיפול ייעודי. בנוסף נזכר כי שירות המבחן התרשם כי הצהרותיו של המערער כנות, וכי גילה סימני אמפתיה ראשוניים כלפי המתלוננת. לסיום, המליץ שירות המבחן על מעצרו בדרך של עבודות שירות, העמדתו בצו מבחן במשך שנתיים ושילובו בקבוצת טיפול פסיכו-חינוכיתלעברייני מין.

5. כאמור בפרשת שוורץ, על בית המשפט השוקל בקשה לעיכוב ביצוע של עונש מאסרלבחון גם את טיב הערעור וסיכויי הצלחתו. מבלי לנקוט עמדה, ולצורכי בקשה זו, נראה כי גם אם בית משפט קמא יורה על הפחתת תקופת מאסרו של המערער, על פני הדברים נראה כי הנסיבות בכללותן לא מובילות לתוצאה של עונש מאסר דרך ביצוע עבודות שירות. בהינתן זאת, הכללים שנקבעו בהלכת שוורץמובילים לדחיית הבקשה. כאמור, ההכרעה בבקשה כוללת איזון בין שיקולים שונים, תוך התייחסות לנסיבות המקרההספציפי דעסקינן. מעריכת האיזון האמור בענייננו, עולה כי הכף מוטית נגד הבקשה. כמו כן, לא מצאתי נימוק אשר מצדיק את העיכוב בביצוע העונש.

אשר על כן, הבקשה נדחית. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי מאסרו במועד ובמקום שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי.



ניתנה היום, כ"ג בחשון התשפ"א (10.11.2020).

ש ו פ ט
